naš tednik

LETO XXXIII. — Številka 9 | 26. februarja 1981 | Cena 5.— šil. (7 din)
Poštnina plačana v gotovini | Celovec | P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt | Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

DANES v TEDNIKU

»Intervju, ki ga ni bilo . . .«
stran 2

Arihova peč: 3. pohod v spomin in opomin
stran 3

Libuče so se poslovile od pevca Kranjca
stran 5

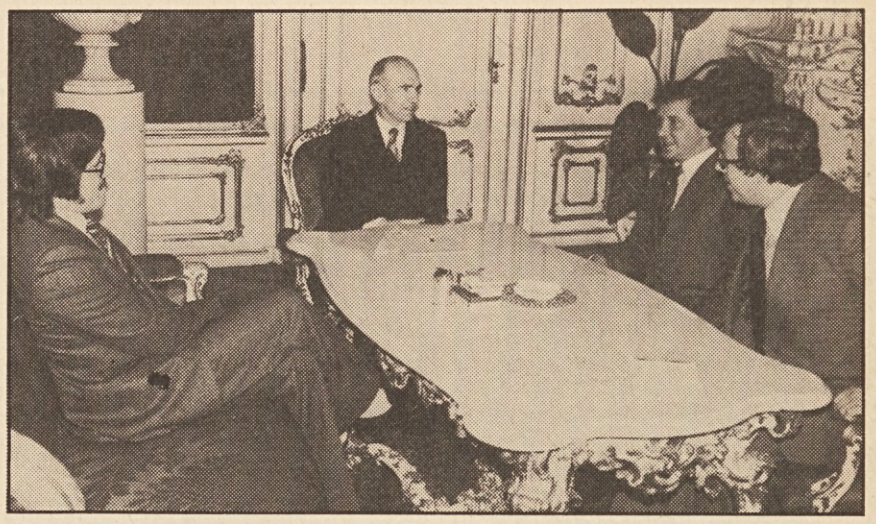

Člani predsedstva Narodnega sveta s predsednikom dr. Kirchschlägerjem.

Zvezni predsednik Kirchschläger obišče tradicionalni koncert KKZ »Koroška poje«

Avstrijski zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchschläger bo častni gost tradicionalnega koncerta Krščanske kulturne zveze »Koroška poje«. Dr. Rudolf Kirchschläger je prvi avstrijski predsednik, ki tako demonstrativno obišče centralno prireditev neke slovenske organizacije, kar ni samo potrdilo za prireditelja, ampak za celotno manjšino.

Pred volitvami je zvezni predsednik dejal v pogovoru z Našim tednikom: »Za manjšine se ne zavzemam iz volilnotaktičnih razlogov, ampak iz osnovnega prepričanja.« To načelo njegove politike je dr. Kirchschläger odločno zasledoval, ko je prevzel vlogo posrednika med organizacijami koroških Slovencev in zvezno vlado. »Zvezni predsednik lahko samo posreduje, ker nima zakonskih kompetenc,« je dejal takrat, ko je bil razpad med osrednjimi organizacijami ter zvezno vlado največji.

Svojo načelnost je zvezni predsednik dokazal, ko je ukinil sodni postopek proti tistim Selanom, ki so na špektakularen način preprečili preštevanje manjšine. V utemeljitvi ukinitve je dr. Kirchschläger posebej opozoril na visok krvni davek, ki so ga Sele doprinesle v boju proti nacizmu ter poudaril delež slovenskih partizanov pri osvoboditvi Avstrije.

Obisk zveznega predsednika ima visok protokolarni značaj. Ob njegovem prihodu v Celovec ga bodo pozdravili deželni glavar Leopold Wagner z visokimi uradniki deželne vlade, poveljniki policije in deželni komandant vojske divizionar Annewandner. Pred začetkom koncerta bodo visokega gosta pozdravili predsednik Narodnega sveta dr. Grilc, predsednik KKZ župnik Lovro Kaselj in podpredsednik KKZ dr. Janko Zerzer.

Zaradi kratke slovesnosti pred koncertom in po predpisih protokola prosi prireditelj, da obiskovalci zasedejo dvorano najkasneje do 14.15 ure. Po koncertu je predvideno še srečanje zveznega predsednika z nastopajočimi in predstavniki koroških Slovencev.

Kirchschläger: »Koroška poje« naj pokaže kulturno bogastvo manjšine

Z ZVEZNIM PREDSEDNIKOM KIRCHSCHLÄGERJEM JE ZA NAŠ TEDNIK GOVORIL BORUT SOMMEREGGER

»Imam vtis, da sem pri velikem delu manjšin, ne samo pri Slovencih, dosegel gotovo mero zaupanja, da mi verjamejo in mi zaupajo v mojem resnem prizadevanju za ohranitev manjšin«, je dejal v posebnem razgovoru za Naš tednik zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchschläger. Dr. Kirchschlägerja smo opozorili na dejstvo, da je prav v slovenski občini Sele dosegel rekord pri volitvah za predsednika: »To je ravno eden od vzrokov zato, da sem prepričan, da mi je uspelo ustvariti gotovo klimo zaupanja.«

Zvezni predsednik dr. Kirchschläger je v kratkem telefonskem razgovoru omenil tudi nedeljsko prireditev »Koroška poje«: »Upam, da bo prireditev ‚Koroška poje' v nedeljo doprinesla k temu, da bo spet enkrat javnost zvedela o kulturnem bogastvu manjšine. Mogoče bodo — ali ravno zaradi tega, ker bodo peli v dveh jezikih — pesmi doprinesle nekaj k skupnosti, ki jo tako nujno potrebujemo. V tem smislu sem že radoveden na koncert in se veselim svojega obiska.« Zvezni predsednik bo prispel tik pred začetkom.

Kljub slabemu vremenu je bilo preteklo soboto v Selah 80 tekmovalcev na štartu za Rožanski pokal. Naša slika kaže udeležence na 5 km. Več o teku poročamo na 3. strani.

Ples Slovenske gimnazije, ki ga prirejajo vsako leto maturanti gimnazije, sodi brez dvoma k viškom družabnega življenja koroških Slovencev. Letos je maturantom uspelo, da so za ples pridobili dva odlična ansambla — Pepel in kri iz Ljubljane ter Fantje iz Podjune — tako da je bilo vsakemu glasbenemu okusu zadoščeno. Lepo presenečenje so prireditelji pripravili gledalcem, ko so ples odprli s polonezo, ki jo je naštudiral Gregej Krištof. Seveda na plesu, ki so ga obiskali številni zastopniki kulturnega in političnega življenja, ni manjkalo še drugih prijetnih presenečenj. Več o plesu, ki je trajal dolgo v noč, poročamo v notranjosti lista.

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA V CELOVCU

vabi na

osrednji koncert

KOROŠKA POJE

ob 10-letnici smrti dr. Franceta Cigana

v nedeljo, dne 1. marca 1981, ob 14.30 uri v DOMU GLASBE v CELOVCU

Častni gost: zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchschläger

Nastopajo: Mešani pevski zbor »Jakob Petelin-Gallus« iz Celovca, Mešani pevski zbor »Danica« iz Šentvida v Podjuni, Mešani mladinski zbor Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu, Moški oktet dunajskega krožka, Dekliški zbor iz Sel, Mešani pevski zbor »Podjuna-Pliberk«; kot gost: Moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice.

Vstopnice v predprodaji pri krajevnih prosvetnih društvih, pri zastopnikih farnih mladin, v pisarni Krščanske kulturne zveze v Celovcu, tel. 04222/72565 *23 ali *24, in eno uro pred koncertom.

Ob priliki koncerta bo vozilo avtopodjetje Sienčnik iz Podjune takole: 12.30 Blato; 12.40 Pliberk — zadruga; 12.45 Jamnik; 12.50 Šmihel — Šercer; 12.55 Globasnica — Šoštar; 13.05 Šentlipš pri Rečniku; 13.15 Dobrla vas; 13.30 Škocijan; iz Šentruperta pri Velikovcu (gospodinjska šola) ob 13.30.

Prosimo goste, da naj zasedejo dvorano že ob 14.15 uri!

NARAŠČANJE BREZPOSELNOSTI V EVROPI

Naraščanje brezposelnosti vedno bolj zajema razvite evropske industrijske države. Tako je bilo lani v državah Evropske gospodarske skupnosti (EGS) približno 7,4 milijonov brezposelnih, računajo pa, da se bo letos dvignila brezposelnost na okroglih 10 miljonov. V državah OECD, med katere spada tudi Avstrija, pa je bilo sredi lanskega leta skoraj 20 milijonov ljudi brezposelnih. Prve žrtve slabega zaposlovanja so povsod delavci iz tujih držav, ki jih najprej »odrinejo«. V Avstriji trenutno dela še okoli 2000 Jugoslovanov.

ATENTATI NA JUŽNEM TIROLSKEM

Val nasilja zajema Južno Tirolsko. Atentate skorajda opravičuje južnotirolski deželni glavar Magnago »z neizpolnjevanjem paketa«, vendar se tudi on odločno distancira od atentatov. V petek so člani skrajno desničarske zveze »Tirol« podtaknili bombi pod dvema daljnovodoma in povzročili izpad toka ter številne zamude vlakov. Atentati so odgovor na akcije neofašistov, ki so si za svoje bombne cilje izbrali turistične objekte ter privatna poslopja južnotirolskih politikov. Nasilje rodi nasilje, ni pa nobena rešitev narodnostnega problema.

KONGRES SOVJETSKIH KOMUNISTOV

Z običajnimi napadi na konservativno politiko ameriškega predsednika Reagana se je v ponedeljek začel v Moskvi 26. kongres ruske komunistične partije. Kot so predvidevali, se kongresa nista udeležila voditelja španskih oziroma italijanskih komunistov Carillo in Berlinguer. Carillo šteje med najbolj priznane osebnosti komunističnega gibanja, ki zagovarjajo samostojno in neodvisno politiko posameznih partij v Evropi. Avstrijske komuniste na kongresu zastopa šef KPÖ Muhri.

ATENTAT NA RADIJSKO POSTAJO

V noči na nedeljo so doslej neznani storilci izvedli bombni atentat na ameriško radijsko postajo »Radio Free Europa«. Radijsko postajo so ustanovili v času hladne vojne in jo menda vzdržuje ameriška tajna služba CIA, namenjena pa je predvsem poslušalcem v vzhodnih državah. Bombni atentat je hudo poškodoval naprave oddajnika, ki so ga postavili v Münchenu. Čeprav računajo, da pride atentator iz vrst političnih nasprotnikov, je možnega atentatorja lahko tudi iskati v Nemčiji sami.

JUGOSLOVANSKA PREDSTAVNIŠTVA PREDRAGA

V Beogradu zdaj pregledujejo rentabilnost jugoslovanskih gospodarskih predstavništev v tujini. Čeprav pravijo, da predstavništva zagotovijo veliko nacionalnega dohodka, so zdaj pripravljeni ob nekaterih primerih, da posamezna predstavništva ukinejo. Ob primeru Bolgarije so sporočili, da je delalo v Bolgariji 27 predstavništev, po pregledu pa so ukinili kar 16. V 17 predstavništvih je bil zaposlen namreč samo direktor. V Celovcu delujeta trenutno dve predstavništvi: za Ljubljansko banko in Gospodarsko zbornico Slovenije.

Švicarska »Neue Züricher Zeitung« in tržaški »Novi list« o pogovorih z deželno vlado

Prvo srečanje med predsednikoma NSKS in ZSO ter zastopniki deželne vlade je avstrijski tisk komentiral oprezno, čeprav so vsi listi pozdravili pripravljenost prizadetih strani, da v pogajanjih rešujejo odprta vprašanja. Priznani švicarski list »Neue Züricher Zeitung« o razgovorih piše, da ni bilo pričakovati špektakularnih rešitev, da pa je nastala klima, iz katere se lahko črpa možnosti za reševanje obveznosti. »Züricher Zeitung« posebej omenja, da pri večini nastaja včasih vtis, da zahteve manjšine segajo v nedogled, vendar so dejanski dosežki le borni. Iz ocene tržaškega Novega lista povzamemo bistvene dele.

Pogovori so trajali dve uri. Zato je razumljivo, da niso še zdaleč mogli izčrpati zapletene manjšinske problematike. Bili pa so zelo važni predvsem iz dveh razlogov. Predstavniki vseh treh avstrijskih strank so odkrito soglašali, da predstavlja slovenska manjšina bogastvo za Koroško in da je zato treba podpreti njen obstoj in razvoj, srečanje pa je hkrati naredilo konec zlonamernim trditvam, češ da osrednji slovenski organizaciji ne predstavljata vse manjšine. Že samo srečanje pa je zgovorno pokazalo, da sta osrednji slovenski organizaciji edini sobesednik za avstrijske stranke, se pravi, za politične organizacije, katerih predstavniki sestavljajo koroški deželni zbor, to je najvišjo politično predstavništvo na Koroškem.

Gre za ugotovitvi, ki sta izrednega pomena in ki si ju pred kratkim ne bi bilo mogoče niti predstavljati glede na napetost odnosov med avstrijsko večino in slovensko manjšino. Res je sicer, da za izvedbo 7. člena avstrijske državne pogodbe, ki jamči slovenski in hrvaški manjšini v Avstriji temeljne pravice, nista pristojna niti koroški deželni zbor niti deželna vlada v Celovcu, ker sodi ta problematika v pristojnost zvezne vlade oziroma zveznega parlamenta, vendar je znano, da je prav stanje na Koroškem do zdaj oviralo in dejansko preprečevalo pravično rešitev manjšinskih problemov. Iz tega izhaja, da je treba to stanje izboljšati, to je ustvariti vzdušje, ki bo omogočalo široko, odkrito in tudi resno razpravo o vseh odprtih manjšinskih vprašanjih, čemur morajo slediti ustrezni stvarni sklepi in ukrepi.

Koroški Slovenci si prav gotovo ne delajo nobenih utvar, da se bodo njihovi življenjski problemi čez noč in z lahkoto uredili. Pot do cilja bo gotovo še dolga in težavna, vendar menimo, da so izhodišča pravilno postavljena in modro izoblikovana. Kot sta izjavila predstavnika koroških Slovencev, se bodo pogovori na tej ravni nadaljevali v kratkem. Slovenci bodo prišli na dan s stvarnimi predlogi in zahtevami, od poteka razprave pa bo odvisno, ali bomo lahko napisali, da se na Koroškem končno le nekaj premika na bolje, kar zadeva pravično ureditev odnosov med večino in manjšino. Če je slovenska manjšina res bogastvo za Koroško, kot so izjavili predsedniki avstrijskih koroških strank, je treba to bogastvo ohraniti in ga zaščititi. Prav to pa že toliko let zaman zahtevajo koroški Slovenci.

Koroški časopis objavlja intervju, ki ga ni bilo . . .

Seite 3 Kleine Zeitung Sonntag 25. Jänner 1981 — Die Seite 3

Für die Kirche Sloweniens begann ein neues Kapitel

Die Diözese Marburg an der Drau, das größte katholische Bistum Sloweniens, hat einen neuen Oberhirten erhalten. Am 21. Dezember wurde der 44jährige Franc Kramberger, früher Rektor eines geistlichen Seminars, in der Marburger Kathedrale zum Bischof der „Lavantinischen Diözese". Damit begann ein neues Kapitel auch für die Beziehungen zwischen Kirche und Staat im nordöstlichen Teil Sloweniens. Der Amtsantritt Bischof Krambergers kommt nämlich einer Entmachtung des bisherigen Marburger Weihbischofs Grmic gleich.

Von CARL GUSTAF STRÖHM

Grmic, der den Marburger Bischofsitz bisher interimistisch verwaltete und der durch seine „linke", zum Teil regimefreundliche und pro-marxistische Haltung mehrfach heftige Kontroversen auslöste, behält lediglich die Bezeichnung „Titularbischof". Er verliert damit weitgehend jeden Einfluß auf die Kirche und ihre Haltung im Marburger Bistum.

Der neue Bischof erklärte in einem Gespräch mit ausländischen Journalisten, „eine gewisse Mitarbeit" zwischen Kirche und kommunistischem Staat müsse zwar sein, doch sei es schwierig, hier die Grenzen früher auch politisch tätig waren – sie waren ja die einzigen Sprecher für ihr Volk. Wenn die Kommunisten heute allerdings wieder von der Gefahr eines „neuen Klerikalismus" in Slowenien sprächen, so meint Kramberger, dann müsse man den Begriff erst einmal definieren – denn „Klerikalismus" sei ein Wort „für alles". Dann sagt der Bischof wörtlich: „Wenn ein Priester Erfolg bei der Jugend hat, dann ist das noch kein Klerikalismus."

Nicht streiten, außer . . .

„Wir wollen nicht mit den Behörden streiten", fährt Kramberger fort, um dann hinzuzufügen: tums in den Familien sowie über die „Atheisierung" der Jugend in den Schulen, wo es eine aktive materialistische und marxistische Indoktrination der Kinder gäbe. Den Besuch der Gottesdienste bezeichnet der Bischof als schlecht – das aber sei in ganz Europa so, da mache Marburg keine Ausnahme. „Sie haben kein politisches Problem – aber Sie haben so wie wir ein religiöses Problem", sagt Bischof Kramberger und will damit erläutern: Auch dort, wo der Kirche keine Knüppel eines kommunistisch-atheistischen Staates in den Weg gelegt werden, bleibt die Lage schwierig.

Es ist auch nicht allein der miteinander Fußball spielen, aber sie dürfen keine Fußballmannschaft gründen", erläutert der Bischof.

Kramberger lobt dann die Laibacher Kirchenzeitung „Družina", die gemeinsam mit anderen katholischen Publikationen sehr viel gelesen werde und eine hervorragende Arbeit leiste. Aber auf der anderen Seite stehe eine nicht abreißende atheistische Propaganda, angefangen mit den staatlichen Schulbüchern. Zwar gäbe es auch an staatlichen Schulen Lehrer, die ihre Berufslaufbahn als gläubige Christen begonnen hätten. Diese Menschen aber hätten es sehr schwer, ihrer Religion treu zu bleiben. Und die Schüler? Wann immer sie etwas über die Kirche hörten, so würde ihnen gesagt: „Es gibt keinen Gott, und die Religion ist etwas Schlechtes, Negatives, Rückschrittliches."

Zugang zum TV

Daher sei es wichtig, so betonte Bischof Kramberger, daß die Kirche endlich Zugang zu den Massenmedien und vor allem zu dem Fernsehen erhalte. „Wir wollen keine Privilegien, aber wir fordern, was für ein normales religiöses Leben notwendig ist." Der Bischof wünscht

Pod naslovom »Für die Kirche Sloweniens begann ein neues Kapitel« je v nedeljo, 25. januarja 1981, objavil nek koroški maloformatni list, ki ga izdaja Katoliško tiskovno društvo, celostranski »intervju«, ki ga nikdar ni bilo. Gre za nekak pogovor, ki ga je menda imel dopisnik lista z novim mariborskim škofom dr. Krambergerjem.

V zvezi s tem »pogovorom« je mariborska škofija izjavila, da nikdar ni bilo nikakršnega govora o kakem »intervjuju«. V izjavi, ki je bila objavljena v cerkvenem listu »Družina« je rečeno: »Nobenega govora ni bilo o kakšnem intervjuju. Zato tudi nihče ni avtoriziral nobenega pisanega besedila. Kljub temu pa so se v koroškem »Kleine Zeitung« pojavile nekatere izjave škofa Krambergerja, ki so popolnoma iztrgane iz konteksta in bi jih nepoučen bralec utegnil napačno razumeti. Poleg tega se tudi nihče iz skupine tujih časnikarjev ni predstavil kot sodelavec tega avstrijskega časopisa«. Toliko uradna izjava mariborske škofije, ki so jo potrdili tudi v razgovoru z Našim tednikom. Izjave škofa Krambergerja na žalost nismo mogli dobiti, ker se trenutno službeno mudi v Rimu.

●

Lahko bi sedaj razpravljali o seriozności tega časopisa. Pa ni potrebno, saj koroški bralec dovolj dobro pozna omenjeni list. Lahko bi pisali o novinarski odgovornosti ljudi, ki so odgovorni zato, kako postopajo s cerkvenimi predstavniki v listu — ki ga izdaja Katoliško tiskovno društvo. Pred kratkim je namreč glavni urednik lista zapisal, da resno dvomi o naši seriozności. Kaj se je zgodilo? Glavni urednik je potegnil nekatere številke, o katerih je razpravljal primarij Jurij Zalokar, iz konteksta in . . . (glej izjavo mariborske škofije). Kdo zdaj lahko dvomi o seriozności drugega? Sicer pa: »intervjuja«, ki ga ni bilo, doslej še nismo objavili . . .

bs

TEDNIKOV KOMENTAR

Krvave sence preteklosti

JOŽE WAKOUNIG

TEDNIKOV KOMENTAR

Ponedeljkovi dogodki v Španiji so znova zbudili v svetovni javnosti zavest, kako močne so v tej južnoevropski državi sile preteklosti, ki se nikakor nočejo sprijazniti s svojim porazom, z dejstvom, da je Španija sicer v hudih notranjih krčih vendarle ubrala pot svobode, pot demokracije. Španija je bila po letu 1945 eno glavnih zavetišč nacističnih krvnikov, saj je v Madridu s krvavo roko gospodoval diktator Franco, ki je malo pred izbruhom 2. svetovne vojne zmagal s pomočjo nemških in italijanskih čet v španski državljanski vojni. Francova diktatura je sicer zagotovila državi pokopališki mir, ki so ga tu pa tam kalili življenjski znaki politične in narodne opozicije, tudi državna enotnost na videz ni bila ogrožena, saj so bili pod Francom prepovedani vsi jeziki razen kastiljanskega, uradno je živel v Španiji en sam narod; Katalonce, Baske, Galicijce, ki so zahtevali enakopravnost in avtonomijo, so kruto zatirali, obsojali na dolgoletne zaporne kazni, jih davili s srednjeveškimi morilskimi napravami.

Ko je jeseni 1975 diktator Franco po dolgotrajnem smrtnem boju le podlegel zakonom in šel pot, določeno vsem umrljivim, se je v Španiji proti pričakovanju hitro unesel položaj, tudi zaradi tega, ker se je kralj Juan Carlos, ki so ga številni imeli za Francovo lutko, zavestno odločil za pot v demokracijo in ker mu je bila vojska zvesta. Hitro so zaživele stranke, Katalonci, Galicijci in Baski so dobili pravice. Vendar so ostale usedline frankizma na številnih odločilnih položajih, zlasti v napol vojaški ustanovi guardia civil in v drugih policijskih organih. Čeprav so frankisti utrpeli pri javnih političnih odločitvah hude poraze, so se vendar zbirali v množičnih shodih in pohodih in s tem vsem dokazovali, da še vedno in vztrajno čakajo na svojo uro.

To uro so videli, ko je odstopil ministrski predsednik Adolfo Suarez; sredi parlamentarne razprave o usodi vlade novega ministrskega predsednika Leopolda Calva Sotela so gardisti vdrli v parlament, pa tudi v drugih krajih države so dvignili uniformirani teroristi grebene.

Politični položaj v Španiji se je zadnje čase močno zaostril tako zaradi terorizma baskovske organizacije ETA (Dežela Baskov in svoboda) in zaradi umora nekega zaprtega etovca; jasno je, da so bili morilci policisti. Zaradi tega umora se je poslabšal položaj predvsem v baskovskih pokrajinah, ki jih je kralj pred kratkim obiskal in s tem hotel Baskom dokazati, da hoče država popraviti krivice, ki so jih morali Baski utrpeti.

Policijski terorizem ni samo odgovor na dozdevne nevarnosti, ki pretijo državni enotnosti. V raznih obrobnih pokrajinah Španije so se močno razbohotile separatistične organizacije, ki seveda dobivajo podporo iz tujine; tako je znano, da zlasti libijski predsednik Gadafi izdatno podpira separatistično organizacijo v Andaluziji, ki so jo morali mohamedanski zavojevalci zapustiti leta 1492. Tudi ETA ne bi bila tako močna, če ne bi dobivala podpore od zunaj. Udar v Madridu pa je tudi naperjen proti nadaljevalni konferenci o varnosti in sodelovanju v Evropi. Zaupanje in priznanje mladi španski demokraciji je mednarodna politična javnost izkazala zlasti s tem, da je izbrala Madrid za nadaljevanje te konference.

Uspeh takega protidemokratičnega udara seveda ne bi bil nezaželen raznim krogom in politikom tako na vzhodu kakor na zahodu; enim bi bilo prav, ker bi bila Španija tako menda rešena komunistične nevarnosti, drugim pa, ker bi lahko dokazali, kako silno napačno so postopali v Španiji, ker bi imeli nove dokaze za pravilnost svojih okostenelih, prav tako reakcionarnih nazorov in ker bi znova imeli dosti snovi za svojo propagando.

Strokovni nadzornik dvor. svet. dr. Schmidt

Cigan: Izredni glasbeni pedagog in voditelj zborov

»Dr. France Cigan je znal svoje učence poleg tega, kar predvideva učni načrt, še posebej navduševati za glasbo kot redkokdo,« je dejal v posebnem razgovoru z Našim tednikom dolgoletni strokovni nadzornik za glasbo in predsednik Glasbene zveze dvor. svet. dr. Karl Schmidt. »Vedno sem bil vesel, ko sem poslušal njegove velike pevske zbore, s katerimi je imel ogromno nastopov. Njegova zasluga je tudi bila, da je tedaj državna gimnazija za Slovence bila edina ustanova — poleg predhodnice pedagoške akademije LBA — ki je vsako leto zaključila šolsko leto s posebnim glasbenim programom. Dr. Cigan je svoje učence navduševal za instrumentalno glasbo in jih učil na raznih instrumentih. Bil je odličen vodja tamburaške skupine in drugih glasbenih ansamblov.«

Posebej je dr. Schmidt poudaril Cigana kot izrednega pedagoga: »Dr. Cigan mladincem ni samo posredoval učbeni načrt, ampak jim je dajal napotke za življenje, kar ga je predvsem odlikovalo. Kot učitelj je bil odličen pedagog in metodik. Njegova zasluga je, da so Slovenci na Koroškem dobili lastni slovenski glasbeni učbenik. Dr. Cigan nam je vsem bil znan kot zelo pomemben in izvrsten učitelj, pedagog in glasbenik,« je dejal dr. Schmidt. Sledi njegova strokovna ocena o delu dr. Cigana.

Strokovna ocena o glasbenem delu dr. Cigana

Professor Dr. Franz Cigan gehörte zu jenen Lehrern, die auf Grund ihres fachlichen Könnens, ihrer Begeisterungsfähigkeit, ihrer Vitalität und ihrer Akribie in der Unterrichtsführung zu Leistungen gelangen, wie sie nicht alltäglich anzutreffen sind. Wenn diese Eigenschaften noch dazu den Musikerzieher auszeichnen, dessen Fach allein von dem Einsatz seiner Persönlichkeit getragen ist, dann hat an dieser Anstalt, wo er wirkt, die Musik im wahrsten Sinne eine lebendige Heimstätte gefunden.

Man muß Dr. Cigan bei seiner Arbeit in der Klasse gesehen haben, um die Qualitäten dieses Lehrers in vollem Umfang würdigen zu können. Mochte es die methodisch sichere Erarbeitung eines Liedes

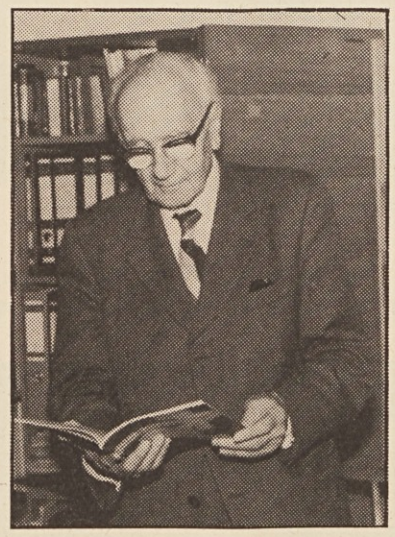

»Poleg LBA je bila Slovenska gimnazija edina šola na Koroškem, ki je z glasbeno akademijo zaključila šolsko leto«

sein oder die Art, wie er um die Stimmbildung bemüht war und dabei noch Zeit fand, die Schüler einzeln zu beraten und individuell zu betreuen. Diese Ökonomie beim Unterricht verdankte er seiner gründlichen Vorbereitung und es war ihm immer ein besonderes Bedürfnis, seinem Inspektor den Unterrichtsplan zu zeigen, den er in klar gegliederten Vorbereitungsheften parat hielt. Auch verdient es hervorgehoben zu werden, daß er für die Schüler der Oberstufe ein Skriptum auf der Grundlage der Musikgeschichte von Ludwig Meyer in slowenischer Sprache verfaßt hatte, das eine wesentliche Hilfe für seine erfolgreiche Arbeit in den oberen Klassen darstellte. Mit besonderem Geschick verstand er es, die Standardwerke der Musiklehrer seinen Schülern nahezubringen, die er an Hand gut gewählter Beispiele mit großer Eindringlichkeit erklärte. In seinem wahren Element jedoch war er bei der aktiven Musikpflege.

Strokovni nadzornik dvor. svet. dr. Karl Schmidt v posebnem pogovoru za Naš tednik: »Po zaslugi dr. Cigana so Slovenci na Koroškem dobili lastni slovenski glasbeni učbenik«.

Es gab bei ihm keine Stunde, in der nur von Musik geredet wurde, immer stand ein Lied, ein Chorsatz im Mittelpunkt der Arbeit. Dieses ausgesprochene musikantische Element seines Wesens führte ihn vor allem als Chorerzieher zu jenen schönen Erfolgen, die anläßlich der Schülerakademien des Bundesgymnasiums für Slowenen Anerkennung und Bewunderung fanden. Auch hat er manchen Chorsatz selbst geschrieben und manches Lied selbst vertont und war so auch in dieser produktiven Arbeit ein Vorbild für seine Jugend.

Eines ist jedenfalls sicher: Die echte Begeisterung, die er in den Herzen der jungen Menschen zu wecken verstand, wird auch dann noch Früchte tragen, wenn Professor Dr. Cigan als spiritus rector in musicis an seiner Anstalt nicht mehr wirken kann, weil ihn eine höhere Macht abberufen hat. Und dieses Weiterwirken der Erziehungsarbeit in der Jugend gehört doch wohl zu dem Schönsten, das sich ein Lehrer wünschen kann.

Hofrat Dr. Karl Schmidt
Fachinspektor für
Musikerziehung

Pohod v spomin in opomin

10. februarja 1945 so s pomočjo domačih izdajalcev nacisti pobili v bunkerju pod Arihovo pečjo sedem partizanov. Osma žrtev, mlad kurir, je bila ustreljena na Frankovem dvorišču.

Partizanom je zmanjkalo hrane in so jo šli iskat k hišam, kjer so jim vedno pomagali. Vohuni so jim prišli na sled in posledica je bila pokol pod Arihovo pečjo. Nacisti so še mrtve borce zasmehovali, jih oskrunili in jih v Šentjakobu javno pustili ležati na trgu.

V spomin na te žrtve prirejajo Slovensko planinsko društvo, Slovenska športna zveza in domače društvo zimski pohod na Arihovo peč. Letos je bil to tretji.

Zbirališče je bilo pri Polancu na Polani. Tam je bil tudi štart in cilj smučarskega teka na 6 in 12 km.

Po komemoraciji pa so se planinci podali na pot proti koči na Bleščeči planini. Pot je peljala mimo bunkerja, kjer lesen križ z napisom »Žrtev 1945« spominja na 10. februarja 1945. Po zavarovani strmi poti so se pohodniki bližali koči. Vsi so več ali manj zadihani in brez sape le dosegli kočo, kjer so dobili čaj in prigrizek. Med pohodniki so bili otroci in tudi starejši letniki, vsakomur pa je sijalo iz oči in z obraza zadovoljstvo, da je prehodil strmo in deloma težko pot. Nekateri so zapeli in slovenska pesem je napolnila kočo. Pri štartu je vsakdo dobil kartico. To je potem na planinski koči in pri vračanju pri Resmanovi koči predložil kontrolnemu, ki mu je dal žig.

Od koče na Bleščeči planini je peljala pot potem proti Kopanji, zavila pri Resmanovi koči, kjer je bila zadnja kontrolna postaja, pod goro proti Polani. Kljub temu, da se je pohoda samega udeležilo nad 200 ljudi, so tudi še zadnji prišli v dolino po dobri gazi.

Medtem pa je bil na Polani smučarski tek na 6. oz. 12 km. Sto tekmovalcev se je spustilo po smučini. Teka so se udeležili tudi elitni tekmovalci iz Slovenije.

Pohoda so se udeležili tudi planinci in pohodniki iz Slovenije. Stari znanci in prijatelji so si stiskali roke, se pomenkovali o tem in onem ter jo potem skupno mahnili po gazi proti koči Slovenskega planinskega društva.

Nekaterim pa je pohod sam bil premalo. Zato so najprej sodelovalo pri smučarskem teku, si tam nabrali moči za pohod, kot je eden izmed teh dejal in nato krenili še proti Bleščeči planini.

Med pohodniki sta bila tudi konzul SFRJ Alfonz Naberžnik z družino in vicekonzul Svetislav Popovič, ter občinski odborniki Enotnih list Ludwig Lesjak in Janez Lepuschitz iz Rožeka ter Herman Jäger iz Skofič. Prireditelj pa je še posebej pozdravil osrednjega tajnika NSKS Jožeta Wakouniga ter ekipo urednikov in reporterjev Našega tednika, ki so neustrašeno lezli proti koči.

Organizator pohoda, Lubo Urbas, si je po pohodu močno oddahnil, ker je vse poteklo v prijetni atmosferi in ker so vsi udeleženci srečno prišli spet nazaj k Polancu in od tam domov.

2. kontrolna postaja: Resmanova koča.

Skromni križ ob bunkerju spominja na nacistični zločin (zgoraj). — Po stopinjah borcev (spodaj).

PRIREDITVE

TEČAJ ZA PRVO POMOČ
Prireditelj: SPD »Rož« v Šentjakobu v Rožu
Kraj: Društvena soba v Narodnem domu nad Posojilnico
Čas: četrtek, 26. 2. 1981, in petek, 27. 2. 1981, ob 19.30 uri
Predava: dr. Milana Hojer

PUSTNA PRIREDITEV
s tremi enodejankami: 1. Goreča ljubezen; 2. Prebrisani slikar; 3. Operacija
Prireditelj: Farna mladina v Vogrčah
Kraj: Farna dvorana v Vogrčah
Čas: nedelja, 1. marca 1981, ob 19.30 uri

Predavanje
»PRAVNA VPRAŠANJA V ZVEZI Z NAKUPOM IN PRODAJO ZEMLJIŠČ«
Prireditelj: KPD »Drava« in Katoliška prosveta v Žvabeku
Kraj: farni dom v Žvabeku
Čas: petek, 27. 2. 1981, ob 19.30 uri
Predava: dr. Pavel Apovnik

6. ROŽANSKI IZOBRAŽEVALNI TEDEN
od 7. do 15. marca 1981
Prireditelji: Slovensko prosvetno društvo v Bilčovsu, Kotmari vasi, Šentjanžu, Svečah, Šentjakobu, Rožeku, Ločah, Borovljah, Selah in Slov. Plajberku, SPZ in KKZ.

Program:
V soboto, 7. 3. 1981, ob 19.30 uri v farni dvorani v Šentjakobu
KOMEDIJA »AD ACTA«
Nastopa igralska skupina SPD »Bilka« iz Bilčovsa. Sledi diskusija.
V nedeljo, 8. 3. 1981, ob 14.30 uri v ljudski šoli v Kotmari vasi koncert
»S PESMIJO V POMLAD«
V nedeljo, 8. 3. 1981, ob 19.30 uri pri Miklavžu v Bilčovsu
dr. Anton Feinig in Hanzi Reichmann
»IZVIRNOST DOMAČIH IMEN«

Komedija Antona Medveda
»RENDEZ-VOUS«
Prireditelj: KPD »Planina« v Selah
Kraj: farna dvorana v Selah
Čas: nedelja, 1. 3. 1981, ob 19. uri
Igrajo domači igralci
Režija: Franci Končan

»Mladi mi« sodelujejo prihodnjo nedeljo, 1. marca 1981, v televizijski oddaji »Volksmusik aus Österreich« (FS 1, 18.30) s pesmijo »Večerni mrak«.

Predavanje o desnem ekstremizmu v Avstriji in nemškem nacionalizmu na Koroškem
Prireditelj: SPD »Zarja« v Železni Kapli
Kraj: hotel Obir v Železni Kapli
Čas: nedelja, 1. marca 1981, ob 19. uri
Predava: dr. Jože Messner

Dia predavanje Francija Kropiunika
»V HRIBIH SE DELA DAN«
Prireditelj: SPD »Borovlje«
Kraj: Društvena soba v Borovljah, Dolichgasse
Čas: petek, 6. marca 1981, ob 19.30 uri

Mladinska predstava
»ŠTIRJE FANTJE MUZIKANTJE«
Prireditelj: Farna mladina v Šentjakobu v Rožu
Kraj: Farna dvorana v Šentjakobu
Čas: sobota, 28. 2. 1981, ob 15. uri
Nastopa »Oder mladje« KDZ iz Celovca
Po predstavi bo nastopila lutkovna skupina »Zila« z lutkovno predstavo **»KAKO STA SE KUŽEK IN MUCA IGRALA«**

VELIKA BESEDA
Prireditelj: SPD »Zarja« v Železni Kapli
Kraj: Farna dvorana v Železni Kapli
Čas: sobota, 28. 2. 1981, ob 19. uri
V gosteh bodo prosvetarji KUD »JEZERSKO«
Ljubitelji odrske umetnosti prisrčno vabljeni!

Slovenska gimnazija je zaplesala . . .

V kordonu maturantov: častni ples ravnatelja dr. Reginalda Vospernika.

Številni rojaki iz vseh naših pokrajin so se odzvali vabilu letošnjih maturantov in maturantk Zvezne gimnazije za Slovence in prišli v petek, 20. februarja 1981, na gimnazijski ples, ki je bil, kakor že vsa prejšnja leta, v Delavski zbornici v Celovcu. Za ples in dobro voljo sta poskrbela ansambla »Pepel in kri« in »Fantje iz Podjune«; bilo je torej dosti glasbe za vsak okus, kar že dokazuje dejstvo, da plesišče nikdar ni bilo prazno. Do zgodnjih jutranjih ur se je godlo in rajalo, vzdušje je bilo po pričevanju obiskovalcev tako prisrčno in domače, da jim je bilo prav žal, ko so morali domov.

Poleg staršev, maturantov, dijakov in absolventov pa prijateljev Slovenske gimnazije in profesorskega zbora z ravnateljem dr. Reginaldom Vospernikom na čelu so prišli na ples tudi številni častni gosti. Tako so maturanti mogli pozdraviti vodjo manjšinskega šolskega oddelka vladnega svetnika nadzornika Rudija Vouka, nadzornika dr. Valentina Inzka, ki je pozdravil navzoče tudi v imenu predsednika Deželnega šolskega sveta Karla Kircherja, celovškega župana Leopolda Guggenbergerja, mestnega svétnika dr. Dieterja Jandlna, deželnozborsko poslanko go. Lotte Thullmann, konzule SFR Jugoslavije Alfonza Naberžnika, Sandorja Zarola in Svetislava Popovića, predstavnike politične in kulturne javnosti iz SR Slovenije, zastopnike pobratene ravenske gimnazije, predsednika NSKS dr. Matevža Grilca in podpredsednika Janeza Wutteja-Luca in predstavnike kulturnih organizacij koroških Slovencev.

Seveda so se maturanti in maturantke posebno potrudili, da bi pokazali, kaj so se naučili, ne v šoli, ampak na plesnem tečaju, ki ga je vodil »mojster« Gregej Krištof. Uvodna poloneza je zelo uspela, višek pa je bil rock'n roll. Omeniti moramo tudi srečolov; najsrečnejši se bo v Benetkah gotovo prijetno spominjal gimnazijskega plesa.

Preostane samo še upanje in želja, da bojo maturanti in maturantke — trije osmi razredi — tudi pri maturi imeli tak uspeh, kakršnega so imeli s svojim plesom.

Polonezo je naštudiral domači »mojster« Gregor Krištof.

Med številnimi častnimi gosti je bil tudi predsednik Narodnega sveta dr. M. Grilc.

ROŽ-PODJUNA-ZILJA

Železna Kapla

Moški in mešani pevski zbor SPD Zarja iz Železne Kaple (vodi Jožko Wrolich) sta minulo soboto in nedeljo (21. in 22. 2. 1981) posnela v Kulturnem domu v Šentprimožu ploščo z narodnimi in umetnimi pesmimi. Dirigentu Wrolichu in g. Antesbergerju je stal ob strani prof. Branko Rajšter iz Maribora.

Zaradi izvrstne discipline pevk in pevcev je snemanje potekalo zelo dobro.

V nedeljo, po končanem snemanju, je predsednik društva inž. Peter Kuhar povabil vse sodelavce v hotel Obir na skupno kosilo. Predsednik SPZ Valentin Polanšek je bil prvi, ki je društvu čestital za ta nevsakdanji dogodek; v svojem govoru je povedal, da je to nekaj zelo pomembnega za našo dolino, da živita tu dva naroda in da je to snemanje bilo predvsem namenjeno zahvali in spominu našim prednikom, ki so ustanovili društvo. Predsednik društva inž. Peter Kuhar se je vsem pevkam in pevcem zahvalil za požrtvovalno delo, prosil pa, da se delo tako resno nadaljuje. Dirigentu in pevovodji se je zahvalil s šopkom nageljnov za ves trud, ki ga doprinaša za društvo. Po dobri kapljici in jedači so se pevci vrnili utrujeni, a dobre volje, domov.

Zahomc

Minulo nedeljo je v Seefeldu Zahomčan Hans Wallner ponovno zmagal in distanciral drugouvrščena Alfreda Groyerja in Armina Koglerja za 11,5 točk. Da je trenutno eden najboljših avstrijskih skakalcev, je dokazal isti dan v Innsbrucku, kjer je s 104 m skočil najdalje. Za smučarske polete v Oberstdorfu je torej Zahomčan najbolje pripravljen. Simpatičnemu Ziljanu želimo veliko športnega uspeha.

Šmihel

Konec minulega leta je umrl na svojem domu v Šmihelu nadvse spoštovani višji šolski svétnik, ravnatelj Alfred Loser.

Prišel je kot mlad učitelj-začetnik na šmihelsko šolo. Čudovito se je kot kočevski priseljenec prilagodil našim krajevnim razmeram in tu med nami našel svojo domovino. S svojim modrim, preudarnim nastopom si je pridobil kmalu srca svojih učencev. Dve generaciji tukajšnjega prebivalstva sta šli skozi njegovo šolo. Vsi so ga čislali kot šolnika in moža z odprtim razumevajočim srcem ne samo v šolski dobi, temveč tudi v poznejšem življenju, ko so že dozoreli v može in gospodarje.

V gostilni pri Likebu, kamor še danes radi zahajajo gostje, je našel pokojni v hčerki Fricki svojo življenjsko družico. Ob prazniških prilikah so se številni otroci, četudi odrastli in že poročeni, zbirali okrog staršev in v družinskem krogu uživali toploto domačega krova. Ob takih prilikah je lice pokojnega žarelo od pristne in prisrčne družinske sreče.

Rodom kočevski Nemec, je ljubil svoj narod in obenem spoštoval slovenskega, med katerim je našel svoj drugi pravi dom. Vedno zopet, tudi med 2. svetovno vojno, je rajni pokazal, da je za mirno sožitje obeh narodov. Obče znano je, da izselitev slovenskih družin ni odobraval, celo interveniral je pri Maier-Kaibitschu za povratek Davidove družine, ki je že čakala z drugimi v Žrelcu na prevoz v taborišče.

Pokojni se je živo zanimal za slov. kulturo, naročal in bral »Naš tednik« in »Nedeljo«, posebno pa je ljubil domačo slovensko pesem. Če so naši fantje v njegovi gostilni zapeli, je rad prisedel. Ob takih in podobnih prilikah je ponovno izrazil svojo željo, češ: »ob moji smrti mi zapojte tisto: ‚Kje so tiste stezice . . .'«

In ob veličastnem pogrebu, 24. novembra, so domači pevci svojemu ljubljenemu učitelju zapeli to pesem v slovo, in šolski otroci pred šolo: »Gozdič je že zelen . . .« Ob ogromni udeležbi je bil položen pokojni ob velikem križu k zadnjemu počitku.

Obirsko

Zopet je zamahnila smrtna kosa po naših obirskih hribih. Tokrat je iztrgala iz kmečke hiše 77-letnega očeta Jurija Smrtnika, po domače Pistotnika. Bil je drugi najstarejši otrok družine s sedmimi sinovi. Poročil se je s Hribernikovo hčerko Katarino, rojeno Brumnik. Rodilo se jima je 8 otrok. A veliko prezgodaj je mati Katarina morala zapustiti Pistotnikovo družino. Tako je moral z otroci orati trdo grudo hribovske zemlje, da ohrani zase in svoje otroke, ki jim je bil ljubeč oče in mati obenem — domačijo.

Ker je bila domačija stara zgradba, je moral za delo prijeti, s svojimi otroci, z močjo, ljubeznijo in razumom, da je zgradil nov dom z vsemi potrebami za moderno gospodarstvo na hribovju, začenši od hleva do nove hiše. Kajti, tak dom potrebuje vodovod, elektriko, novo cesto, moderno orodje in stroje. Vse to je oče Jurij zmogel z dobrovoljnim zagonom. Da mu je velike težave delala zadnja vojna, menda ni treba opisovati. Ko je bilo njegovo težko in veliko delo opravljeno, je ob zadnjih naporih med delom omahnil. V srcih otrok je zapisan z milimi in zlatimi besedami »oče!« Zapustil jim je sliko vztrajnosti dobrega človeka z vsemi lastnostmi, ki jih podarja Stvarnik, narava in ljubezen. V spominu jim ostanejo pogovori in bodrilni nauki, ki jim jih je oče Jurij skozi celo svoje življenje dajal. Domači župnik Tomaž Holmar je ob poslovilnem govoru dejal, da ga je ob pogovoru ob čebelnih panjih natančneje spoznal, kot dobrega moža, s srcem povezanega s človekom in naravo.

Slovenji Plajberk

340 otrok iz cele Koroške se je udeležilo otroškega dneva, ki ga je priredila neka velika trgovina v Celovcu na Podnu. Tekmovali so otroci do 14. leta, za nagrade pa so podeljevali darila, najmlajša sta dobila torte, trije najboljši v vsaki skupini pa pokale. Pri dekletih I je zmagala Carmen Woschitz z Reke pri Šentjakobu pred Patricio Meschnik iz Šentjanža. Pri Fantih I je bil prvi Klaus Plesnik iz Bistrice pred Danielom Durnikom iz Bilčovsa. V drugem razredu je zmagala Angelika Hübner iz Celovca pred Gabrielo Baumegger in Elizabeto Moschitz (obe iz Šentjanža). Najhitrejši je bil na krajši progi Mihael Woschitz z Reke. Na dolgi progi je vozila najboljši čas Dominika Užnik pred Martino Ottowitz (obe iz Šentjanža), pri fantih pa je zmagal Hans Jörg Sabotnik iz Hodiš pred Arnotom Andrejčičem iz Psinje vasi. Pri šolarkah je bila najhitrejša Klaudia Lausegger iz Šentjanža pred Mirico Gasser iz Bilčovsa.

ČESTITAMO

Kristi in Rupiju Woschitzu sta se rodila dvojčka — Katja in Kristijan. Staršem čestitamo.

Gost v Našem tedniku

Janez Lesjak

Z 21 leti prvič predsednik

Jezikovna meja leži severno od Vrbskega jezera, na višini Vrbe pa zares seže še nekaj kilometrov proti severu, kar je zasluga brez dvoma tudi Slovenskega prosvetnega društva »Andrej Šuster-Drabosnjak« s Kostanj, ki mu predseduje Janez Lesjak iz Vrbe. Doma je v stari občini Kostanje, ki so jo l. 1973 priključili k občini Vrba. Tako je Janez spet prišel v svojo domačo občino, kjer je že tik po vojni, kot 21-leten mladenič, postal predsednik domačega društva.

NT: Tik po vojni je kulturno življenje na Kostanjah močno zbudilo duhove, kar ste dokumentirali v knjižici ob 75-letnici »Vašega« društva.

Lesjak: **Že 1946 smo igrali Pastirsko igro, dve leti navrh pa Miklovo Zalo. V tem času smo tudi društvo obnovili.**

NT: Potem pa dolgo ni bilo skoraj nič?

Lesjak: **Morali smo po prvem navdušenju na kulturnem področju pač tudi misliti na vsakdanji kruh. Večina nas je šla tedaj s trebuhom za kruhom v tuje kraje, v Švico, Nemčijo, Predarlsko. Kulturno so pa rajni župnik Kuchler skušali ohraniti izročilo, kolikor so le mogli.**

NT: Kam je usoda zapeljala Vas?

Lesjak: **Najprej sem šel v Švico, potem pa v Nemčijo, od koder sem se vrnil s svojo ženo šele leta 1962. V tem času dela na tujem sem se redno v dopustu vračal domov in začel s svojimi prihranki v Vrbi zidati počasi svojo domačijo, kjer imamo zdaj tudi nekaj tujskih sob. Narodno-kulturno sem v tem času zgubil skoraj docela odnos do rojakov in sem ga pridobil šele, ko sem po očetovi smrti »podedoval« naročeno »Naš tednik-Kroniko«. S prebiranjem raznih novic sem spet začel slediti delovanju kulturnih društev.**

NT: V letu priključitve Kostanj k Vrbi ste praznovali 150-letnico Andreja Šušterja-Drabosnjaka.

Lesjak: **Za to prireditev smo pripravili odlomke iz »Pastirske igre« našega imenskega patrona Drabosnjaka in se okužili igranja, s katerim hočemo gojiti zapuščino tega največjega koroškega bukovnika.**

NT: Lani vigredi Vam je uspela premiera »Izgubljenega sina«, s katerim ste gostovali širom južne Koroške, 12. in 13. februarja, pa tudi v Mariboru in Ljubljani.

Lesjak: **Že pred leti smo govorili o tej igri, lani pa je kljub številnim težavam uspela. Prav po zaslugi nas vseh. Vsak je doprinesel svoj delež; ob delu na tej igri smo postali prava skupnost. Uspeh je navdušil slehernega rojaka na Kostanjah.**

NT: Krmilo te barke je ležalo v rokah vztrajnega Janeza Lesjaka. Kakšne načrte imate po izrednem uspehu v Ljubljani?

Lesjak: **Nekaj vabil za »Izgubljenega sina« še imamo, ostale sanje (Pasijon?) pa še nočem prav povedati. Nadaljevali že bomo, kar smo začeli, saj se je naša mladina prav navdušila za to delo, kar »nas stare« najbolj veseli. Pri vajah, ki smo jih imeli v petih krajih od Pečnice do Podravelj, smo občutili najbolj težave glede lastnega prostora. Nobene gostilne ni v našem območju, kjer bi mogli najeti kakšno sobo ali dvorano. Tu še trdno upamo, da se bo zadeva glede nakupa starega farnega hleva le še zadovoljivo rešila, kar bi nam stopnjevalo življenjske volje, ki se nam je zbudila.**

NT: V Šentjakobskem gledališču v Ljubljani je bilo navdušenje popolno, dvorana je bila razprodana, celó pomožnih sedežev je zmanjkalo, povsod, kamor ste prišli, ste navdušili publiko (in jo še boste), preostane nam le še, da želimo SPD »Andrej Šuster-Drabosnjak« mnogo uspeha in uvidevnosti pri realizaciji te Vaše največje želje.

FK

V Dunajskem krožku so razpravljali o »Furche«

Tudi koroški in drugi Slovenci na Dunaju so počastili 35-letnico obstoja uglednega avstrijskega tednika »Die Furche« in sicer s tem, da so v svojo sredino povabili sedanjega glavnega urednika dr. Huberta Feichtlbauerja. V spremstvu svoje soproge je ta na dokaj dobro obiskanem 30. Dunajskem krožku spregovoril o delovanju omenjenega tednika, ki se je, kot znano, že od vsega začetka solidariziral z zahtevami slovenske manjšine na Koroškem in podpiral njen boj za uveljavljanje lastnih pravic. Tudi dr. Feichtlbauer je to dejstvo takoj v začetku še posebno podčrtal in omenil, da bo znani novinar in koroški Slovenec Horst Ogris sodeloval z »Die Furche« kot stalni poročevalec za slovensko vprašanje na Koroškem. V nadaljnjih, dokaj sproščenih izvajanjih je povabljeni predavatelj podal še kratek zgodovinski pregled delovanja omenjenega tednika od prvih, težkih začetkov leta 1945, ko se je ustanovitelj dr. Friedrich Funder prizadeval za spravo med državo in Cerkvijo pa tudi za vsesplošno konstruktivno sodelovanje različnih miselnih smeri in strank. Seveda je vsak izmed glavnih urednikov, ki so si nasledili v treh desetletjih, (dr. Kurt Skalnik, ki med Slovenci na Koroškem še do danes ni pozabljen zaradi posebno poudarjenega stika z nekaterimi slovenskimi kulturnimi delavci, ali dr. Willy Lorenz, ki ga je dr. Feichtlbauer označil kot »nekoliko bolj konservativnega urednika«), vtisnil tedniku svoj osebni pečat. To spreminjanje smeri zdaj bolj na levo, potem bolj na desno, seveda ni bilo ravno plodonosno v smislu pridobivanja novih naročnikov in bralcev. Vendar tudi število le-teh spet narašča. »Die Furche« je v zadnjem času intenzivirala svojo dejavnost in jo razširila na avstrijske zvezne dežele. Večino njenih bralcev predstavljajo študentje in akademiki, trudi pa se, da bi s svojim aktualnim, duhovno odprtim poročanjem na katoliški podlagi zajela tudi druge sloje. Izgledi za to so optimistični, kajti transcedentalno hrepenenje sodobnega človeka stalno narašča. S sredstvi svobodnega novinarstva, ki se prizadeva za kvaliteto poročanja, ki skuša prisluhniti religioznim potrebam sodobnega človeka in njegovim problemom, naj bi ta tednik zanesel med verujoče pa tudi drugače misleče poleg dobre informacije tudi nekaj svežega vetra, podprl naj bi ustvarjalnost sodobnega krščanstva, kjer koli se to, zvesto Kristusovi blagovesti, pogumno sooča z današnjim časom. V tem oziru torej naloge takega katoliškega tednika presegajo okvir cerkvene inštitucije in njenih predstavnikov in se v idealnem primeru približujejo vsakemu človeku, tudi neverniku.

Diskusija, ki je sledila besedam dr. Feichtlbauerja, je dejansko potrdila ugotovitev, da duhovna odprtost napravlja krščanstvo ustvarjalno, da mu polaga na usta tiste še vedno veljavne besede: »Pojdite in učite vse narode!«

M. M.

REDNI OBČNI ZBOR

Prireditelj: SPD »Dobrač« na Brnci
Kraj: gostilna pri Prangerju v Zmotičah

Čas: nedelja, 8. 3. 1981, ob 19.30 uri
Po občnem zboru bo dia-pozitivno predavanje o Srednji Aziji.
Predava: Mirko Kunčič

Slovensko kulturno društvo »Bilka-Bilčovs« prireja plesni tečaj za

ROCK'N ROLL

20 tečajnih ur
Vodi: Gregor Krištof
Začetek: 15. marca 1981, ob 18. uri
Cena za 20 ur: 350.— šil.
Prijave sprejema gostilna Ogris (Miklavž) tel. 04228/2249 v Bilčovsu/Ludmannsdorf.

MI ZA VAS

PIŠE MIHA ZABLATNIK

Zahtevajte slovenski poziv pri naboru!

Trenutno kličejo pristojne oblasti mladino k naboru. Že pred leti so izborili člani Koroške dijaške zveze pri komisiji za nabor pravico po uporabi slovenskega jezika.

Prizadeti naj se v smislu »vzemimo si pravice, ki nam gredo« poslužijo te pravice. Kdor je dobil že poziv na nabor v nemškem jeziku, naj ga pošlje nazaj na naslov: Vojaško poveljništvo, oddelek za nabor, Auergasse 11, 9010 Celovec, s sledečim spremnim pismom:

Dne ..... mi je bil dostavljen poziv na nabor v nemškem jeziku. Kot pripadnik slovenske narodne skupnosti na Koroškem se sklicujem na določbe člena 7 avstrijske državne pogodbe iz leta 1955 in predlagam, da se mi dostavi poziv v slovenskem jeziku, ker v nasprotnem primeru nisem v stanu slediti pozivu na nabor, ki je bil določen za .... V prilogi vračam poziv v nemškem jeziku z vsemi prilogami.

Z odličnim spoštovanjem

Tudi na kraju samem pri naboru imate pravico do uporabe svojega materinega jezika. Vojaške oblasti imajo ljudi, ki slovenščino obvladajo.

V primeru komplikacij se ne pustite ustrahovati. Vztrajajte pri svoji zahtevi. Če vam bo delal kdo težave ali vas ustrahoval, se takoj obrnite na nas: **telefonirajte na štev. 72 5 65,** pišite nam ali oglasite se osebno: **Naš tednik, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.**

Libuče so se poslovile od pevca

Matevža Krajnca ni več med nami. Ta težka vest je kot slana v jeseni presenetila celo okolico.

Bil je delavec, skrben oče peterim otrokom. Ves je živel za družino in svoj skromni domek, katerega sta si z ženo s trudom svojih rok zgradila v Zgornjih Libučah. Draga družina, prizadeti ste, a z vami žalujemo vsi, ki vas poznamo. Naše poslovilne borne besede naj veljajo rajnemu Tevžeju, kot kulturnemu delavcu-pevcu.

Že ko je doraščal, je hodil s svojim očetom k pevskim vajam. Leta 1923 sta bila oba, oče in mladi sin namenjena z združenimi pevskimi zbori po Sloveniji. Pa je višja sila preprečila nameno. Očeta je zakril prerani grob, Tevžej pa je ostal žalosten ob njem. Iz Tevžeja je postal izrazit pevec, če je bilo treba, tudi solist. In kar ga je še posebno odlikovalo, zanj ni bila nobena žrtev pretežka. Najbolj do izraza je to prišlo zdaj, ko že ni mogel več sodelovati pri pevskem zboru Edinost. Vse svoje zmožnosti je še vložil v mladi pevski zbor Kralj Matjaž. Ko smo ga gledali ob priliki koncerta »Koroška poje« na odru, je marsikomu zablestela solza hvaležnosti v očeh. S težavo je še nastopil. A za našo pesem mu ni bilo nič pretežko. Dal je poguma mladim fantom in tudi oporo svojim pevskim znanjem.

Da je vsako slovo težko, je resnica stara kot svet. Da pa je posebno težko od pevca, pa je pokazal pogreb rajnega Tevžeja. Da polagajo nekaj svojega v grob, so pokazali pevci »Kralja Matjaža«. Odnesli oz. odpeljali so ga od doma in mu dali častno spremstvo. Pevci moškega pevskega zbora Edinost pa so ga položili na kraj miru. Oba zbora pa sta se na domu, kot ob grobu poslovila z ganljivimi žalostinkami.

Spregovorili so predsednik Prosvetne zveze, predsednik prosvetnega društva Edinost iz Pliberka, pesniško slovo Milke Hartmanove pa naj izda sámo svojo občutenost, globino. Vsi govorniki in vse izpete pesmi in še vse solze v očeh navzočih, pa so hotele povedati enoglasno — Hvala ti, Tevžej. Naj prepeva z angeli in Boga slavi!

Pisatelj Jože Vombergar umrl

V Argentini je umrl v starosti 79 let pisatelj in dramatik, nam najbolj znan po »Martinu Krpanu«, Jože Vombergar. Ker smo veliko njegovih iger igrali tudi na Koroškem, je prav, da se ga vsaj bežno spomnimo.

Doma je bil pri Cerkljah na Gorenjskem. Po materi je bil v sorodstvu z Ivanom Cankarjem. Že kot dijak je pokazal dramatsko žilico, ki jo je zlasti razvil kot programski vodja radijske postaje v Ljubljani, kjer je za vsak teden pripravil kak prizor, enodejanko, navadno humoristično.

Njabolj je zaslovel z veseloigro »Voda«, ki so jo uprizorili v mestnem gledališču v Ljubljani, na premnogih podeželskih odrih, pa tudi na Koroškem, v Severni in Južni Ameriki in jo prevedli v hrvaščino, slovaščino in nemščino. Njegova drama »Vrnitev« je doživela v Sloveniji okoli 600 predstav, uprizorili so jo na večini koroških slovenskih odrov. Na Koroškem smo uprizorili njegovo veseloigro »Čudni snubci« in še nekaj prizorov.

Pred 13 leti smo ga spoznali po novi ljudski igri »Martin Krpan«, ki spada med najboljše slovenske ljudske igre in je doživela velik uspeh v Argentini in na Koroškem, kjer jo je KKZ uprizorila v Mestnem gledališču v Celovcu in gostovala v Velikovcu, Pliberku, Železni Kapli, Šentjakobu v Rožu, v Sloveniji v Mengšu in Domžalah in v Italiji v Trstu in Gorici.

Vse njegovo pisanje odlikuje do potankosti izpiljen, čist jezik. Še dobro leto pred smrtjo so uprizorili v Buenos Airesu njegovo satirično veseloigro »Zlato tele«. Do zadnjega je še pripravljal nove igre. Ves čas je tudi sodeloval pri slovenskem zboru »Gallus« v Buenos Airesu in zbor mu je ob pogrebu zapel ganljive pesmi. Ljubil je slovensko besedo in njej posvetil vse svoje življenje.

V. Z.

Največji praznik Tineja in Toneja

Tinej in Tonej sta bila bratca. Takega izobilja kot ga uživajo danes taki mladi pobiči, nista imela. Hodila sta naokoli pomanjkljivo oblečena, bosa, ali pa v cokljah. Imela pa sta eno veliko dobrino ali srečo. Vkljub, bi rekli revščini, sta imela dobre, četudi skrajno varčne starše. Kar danes razveseljuje mladino, tega seveda tedaj še ni bilo. Bilo bi seveda tudi vse predrago; na primer smuči, športna oprava, počitnice na morju, pa še in še.

Zato sta se prav iz srca veselila praznikov, velike noči, žegnanja, Miklavža in tako naprej. Najbolj pa sta se veselila domačega praznika, »Tovstega četrtka«. Tedaj sta se navadno prav od sitega najedla jeter. Ako ni bilo kake posebne nesreče v pitóvjaku, na primer, »rdače« bolezni, so njun oče pogledali v novo pratiko, na kateri dan pade letos pust. Posebno pa še — Tovsti četrtek — dan kolin; četrtek pred pustom. Če je bil povrhu tedaj še »miesnc opóvnem«, sta z materjo že vnaprej odločila, da bo tedaj kolina. Skupaj z obema, Tinejem in Tonejem so z žveplenko zaznamovali tisti veseli datum. Kolikokrat sta naskrivaj odprla pratiko in štela dneve, kajti skoraj pozabila sta že, kdaj so zadnjič jedli meso.

Tudi »moma« so si že zaželeli tistega tovstega dne. Ne samo mesa, tudi zabele je že primanjkovalo. Pa tudi krma je šla že h kraju. Ko je manjkalo samo še kakih 14 dni, so se začele bolj daljne priprave. Sosedov 80-letni dedej so naredili toliko »špil« za klobase, da bi jih bilo dosti za pet svinj. Tudi Tinej in Tonej sta skušala narediti katero, pa ni in ni šlo kot pa dedeju.

Zadnje dni pa se ju je loteval nekak strah. Oče so že naprosili botra (goteja) kot mesarja. Boter so bili njima nekaj vzvišenega. Prišli so večkrat v vas. Govorili so precej glasno, a za »otročje« sta dobila od njih srebrno krono. Nista mogla razumeti, kako morejo dobri gotej po drugi strani biti tako krut človek in zaklati čisto nedolžnega »kočlna«. Končno pa sta se spoprijaznila s krutim dejstvom, da drugače ne bo mesa ali klobas.

Na predvečer so atej ometli »soj« kotel za vretje vode in natolkli smole kolofone. Tinej in Tonej pa dolgo nista mogla zaspati.

Ugibala sta, kako kaj bo vse to šlo. Veselila sta se naslednjega dne, pa tudi bala.

Naslednje jutro ju ni bilo treba buditi. Ko sta vstala, je v kotlu že gorelo. Pomagala sta očetu brusit nože. Dokler se nista utrudila, sta gonila ročni brusni kamen. Voda v kotlu je že vrela, botra pa še ni bilo. Bosta morala iti klicat goteja, so jim rekli »moma«. To jima je bilo prav. Nista več čula materinega naročila, kako naj botru lepo voščita dobro jutro. Kar padla sta v hišo in klicala: Voda je že kuhana!

»Bajža, bajža« — so rekli gotej — »lažeta se!« Pa sta prav zares trdila, da je že precej topla. »No, če je pa tako, da je svinja tovsta, voda pa mehka, pa kar gremo. Tinej, ti boš nesel prešo za klobase, Tonej pa klešče za prašiča ven potegnit.« Doma bi se bila gotovo stepla za tisto šprico za klobase, botra pa sta ubogala. Posebno danes, ko so mesar.

Tekla sta vnaprej, da sta povedala novico, da gotej že gredo. Naenkrat pa sta se zavedla, zdaj bo pa resnica. Očetu in botru pa se ni tako zelo mudilo. Potegnila sta iz frakelna požirek »Štefanovega«, (ker moma so menili, da bo že močno, ker je šele tako srednje opitano.)

Potem pa sta šla na delo — Tinej in Tonej pa pod mizo. Ja, vse bi bilo prav, ako ne bi bilo tega hudega trenutka. Ko sta začula prašičev krik, sta si tiščala ušesa z rokami. Šele ko so ju moma prišli klicat, da je »kočel« že lepo umit, sta si upala pogledat, kako gre delo. Boter so že porezali »kočlnu« noge. Orbnili so ga na trebuh in rekli Tineju in Toneju: »Zdaj, ko ga bomo prerezali po hrbtu, morata zijat kolikor se da. Če bosta, bo špeh tovst, če pa ne, bo pa koj tenak!«

Bratca sta pomislila, kako »moma« potrebujejo zabelo, pa sta res ubogala in zijala kar se je dalo. Posrečilo se je, špeh je še kar bil. Celo moma so bili zadovoljni. Prišli so po jetra. To pa je bil najbolj zaželen dogodek. To bo južina.

Letala sta v dimnico spraševat, kdaj bodo gotova. Kdaj bo južina? Težko bi jo bila dočakala, ko ju ne bi bila zmotila črева. Treba jih je bilo oprati. Šla sta z botrom k potoku in nalivala vode pri obračanju črev.

Tedaj pa je že zadišalo iz kuhinje. »Hitro gotej, jetra dišijo!!« Mesar pa niso nič nagleje delali. Slednjič pa je le prišel tisti trenutek. Poln kotel tiste dobre jedi je stal na mizi.

Oče so počasi odmolili, potem pa sta zajemala kar z žlico. Šele moma so ju opozorili, da morata tudi kruh zraven jesti. Zdaj pa je bil cilj dosežen. Bila sta sita kot »pavka« (boben). Proti večeru so mati skuhali še kos mesa in tako dobro juho, Tinej in Tonej pa sta bila sita do voze. Kako da morejo jesti in še hvaliti dobro župo, sta si mislila. Kolina jima ni bila več zanimiva. Samo zvečer, ko so gotej začeli delati klobase, sta oživela. Neznansko se jima je dopadlo, kako so boter s težavo muškali meso skozi tisto šprico v črева. Z očetom sta se pogovarjala, da se že dobijo taki mlini za meso rezat. Tudi klobase je na ta način lažje delati. Samo goniti je treba, pa gre, ni se treba tako martrat.

Ko so bile te rdáče klobase zašpilane, je prišla godla na vrsto. Iz te so naredili te biele klobase. Nabulali so godlo v »te široke« črева. Moma so si samo želeli, da bi bilo še kak teden mrzlo, da bi se ne skisala. Zdaj, ko je bilo že vse po tem večjem narejeno, sta si privoščila z očetom malo počitka (praznika).

Boter so že zmiraj tako po malem hodili gledat v tisti pisker z moštom, atej pa čisto gotovo tudi. Postala sta že dobre volje. Ko pa so moma prinesli še skoro do polovice poln pufar Štefanovega žganja, sta pa še katero zapela. Najrajši tisto: »Lejga, lejga jozbca na onem kroju grobnca«; ali pa »v Plibrci, v jormaci, v škofovi škotlci«.

Gotej so bili vojak in so vedeli veliko čudnih reči. Tinej in Tonej sta naenkrat tiho obsedela. Ko pa sta oče in boter začela govoriti, kako je včasih strašilo pri različnih križih, posebno pa še koder se pota križajo, pa si že skoraj nista upala več dihati. Pa od ravbarjev sta govorila. Bilo jih je menda vse polno gori v Dobrovi, od Blata pa do Velikovca.

Enkrat se je menda en Žvabekar vračal ponoči skozi Dobrovo domov. Kar zapazi, da se mu je več moških obesilo zadaj na koleselj. Četudi je podil konja, so se držali zadaj za voz. Imel pa je na vozu nov rovnik (ravnik) za leseno oralo. S tem je začel sekati po prstih tistih ravbarjev. To pa je izdalo. Kako pa naj bi se držali za voz, če jim je prste posekal. Menda je našel zjutraj več prstov na dnu koleslja.

Ko so prišli moma iz dimnice v hišo, so se začudili. »Ali še nista šla leč?« »Si pa ne upava iti prej unta; tja, kamor mora še cesar peš.« »No pojta, bom šla pa jaz z vama. No, kakšna pa sta nocoj, da se me tako držita za janko?« »Strah naju je. Ponoči ja straši.« »Ah kaj, pridna morata biti, pa se vama ni treba ničesar bati.« »Pa ravbarji?« se je vendarle okorajžil Tinej.

»Oh, oh, tisti so bili koj čosi, zdaj jih pa ni več.«

»Kje pa so zdaj?« se je ojunačil Tonej. »Zdaj so v kihi, so čisto vse šndarmi polovili. Zdaj pa le gremo spat.« Kot malokdaj sta lepo zmolila. Ko sta bila v postelji, sta bila oba mnenja, kako dobro je, da je kolina mimo.

Potem sta zaspala spanje pravičnega, kakor vsak, ki je dobro opravil veliko težavno delo.

Franc Buchwald

Maškerada

Rezka šla je vštric v paradi
s tujim drugom v maškeradi.

Kdo pozna človeka v maski . . . ?

Zdaj v dvorani, na plesišču
kot na odru v gledališču
so papirnati okraski
jo povili, kakor z darom
z njenim lepim pustnim parom.

Ni se mogla ga znebiti.

Z njim je morala zdaj sesti,
slaščice z njim tiho jesti
in šampanjc šumeči piti.

Ko je polnoč odzvonilo —
čudo se je prigodilo:
Svet je ves zdaj z njo zarajal,
neki med jo je napajal —
ah, saj v maski on — jo boža . . .
in skrivnostna, topla sila
jo je z njim v objem združila —
vsa je bila v zarji — loža . . .

Maski svoji sta odvzela

in se še in še objela.
On bil žarek — ona roža.

Že je ura tri odbila . . .

K njima dama je stopila,
žena lepa, žena moža . . .
Rezka v grozi vztrepetala,
ko brez maske je spoznala,
da je poteptana roža . . .

Oj ti pust, ti pust presneti,
da si moral me ujeti
v maškerade grad zakleti.

Ja, tako, tako z dekleti je,
če dajo maskam — vse verjeti.

Milka Hartmanova

OBJAVA

Po odloku Deželnega šolskega sveta je na dvojezični Strokovni šoli za ženske poklice v Šentpetru

VPISOVANJE V

1-LETNO GOSPODINJSKO ŠOLO in v
1. razred 3-LETNE STROKOVNE ŠOLE ZA ŽENSKE POKLICE
od 9. do 28. februarja 1981.

Pogoj za sprejem v oba tipa šole je uspešno opravljena 8. šolska stopnja in delno znanje slovenščine.

Za sprejem v 3-letno Strokovno šolo je poleg tega še potreben pozitivno opravljen pedagoško-psihološki test, ki bo 10. julija 1981.

Za obisk 1-letne Gospodinjske šole ta test ni potreben.

NOVOST NA ŠOLI: Odbor šolske skupnosti se je na skupni posvetovalni konferenci odločil, da bo šola sprejemala z novim šolskim letom tudi šoloobvezne fante iz okoliša.

Prijavnici priložite polletno šolsko obvestilo.
Prijave so možne osebno v šolski pisarni, po telefonu štev. 0 42 53/343 ali pa pismeno na naslov:
STROKOVNA ŠOLA ZA ŽENSKE POKLICE, St. Peter 25, 9184 St. Jakob.

Vodstvo šole

Valentin Polanšek

Križ s križi

101.

— Kaj me brigajo Nemci. Ti so itak že vedno vojne povzročali, zato tudi vojne zgubili, a navsezadspet hujskali. Gre mi za nas Slovence.

— No, zato imamo domobrance. Domovino bodo branili.

— Branili? Da ostane naprej v nemških rokah? Ali ti je tvoj koroški švabovec šef nemčur že čisto zmedel zdravo kranjsko pamet?

— Hitlerija bo razpadla, morda bo Avstrija spet vstala.

— Take norčave idiotije ti nekdo kvasi? Ne vidiš, kako stojijo stvari? Sam sodeluješ z OF. Zakaj pa? Ker veš, da samo ta gre pot do svobode našega naroda in vseh Jugoslovanov! Sam veš.

— Poglej, vojne še ni konec, pa je že korakala domobranska vojska skozi Kranj in pela slovensko!

— In kam je šla? Veš, kam je šla? Kamor jo bodo nacisti poslali! Da, šla bo nad partizane! Nad svoje rodne brate! Ni to bratomor?

— Komunisti bodo privlekli sovjetijo k nam!

— Osvobodilna fronta slovenskega naroda zajema vse Slovence od rodoljubov, sokolov, krščanskih socialistov do vseh naprednih antifašistov!

— Kdo pa ti to trdi, da bodo domobranci šli nad partizane?

— Saj nisi gluh. Saj veš, kaj se na Dolenjskem dogaja. Sam veš za četnike, za belo gardo, za črno roko!

— Domobranci bodo tako naredili kot Badoglijo, ko so Italijani pokazali Nemcem hrbet!

— Imaš čisto meglene predstave. Kdo te je tako zapeljal?

— Saj veš, jaz sploh nisem političen človek. Mir bi rad imel.

— Slovensko svobodo!

Semenj je pozabil, da v sosedni sobi sedi dijak ob branju slovenske knjige. Nehote je mladi človek vse slišal.

Stalni spori pa so nastajali zaradi igranja jazzglasbe na klavirju. Že vedno je bilo prepovedano igrati kaj takega na šolskih ali domskih klavirjih. Vseeno pa je ravno moderna ritmika tako čudežno privlačevala mladež. Saj so učiteljiščniki imeli pogostokrat priliko, slišati te vrste glasbo v filmih, zakaj v zabavni glasbeni smeri se je v tistih časih razvijal tudi revijski film, se pravi že skozi vso nacistično ero je nemška filmska industrija vendarle razvila filmsko umetnost, ki ni bila plehka klišejska ubogljivost napram Goebbelsu. Cela vrsta filmskih pevcev in pevk je bila znana od Johannesa Heestersa do Marikke Röck, od Zare Leander, slovite Švedinje s preglobokim glasom, pa do italijanskega opernega zvezdnika Benjamina Giglija, pa še drugih, zlasti posebni krog okoli dunajskega filma, kot so Paul Hörbiger, Hans Moser, Hans Holt, Martha Harell.

In prav iz raznih revijskih filmov so bili znani klavirski komadi, ki jih je vsak pianist ponavljal po svoje tudi v še morebitnih nočnih lokalih oficirskih kasinov, kakor tudi dijaki, četudi brez not. Not ni bilo kos dobiti. Zlasti ne takih, ki niso bile namenjene za dijake.

Pa je šlo tako naprej, profaksi so preganjali jazzritme, dijaki pa so jih skrivaj poskušali, če je bilo še tako tvegano.

Zdaj v tretjem letniku se je nadaljeval boj. Vendar se je s prihodom novega profesorja Ljubljančana stvar precej zaobrnila. On je igral glasbo in začel v italijanščini operne arije.

Potem pa še filmsko glasbo.

Ko je doktor Reuß priredil družabni večer, na katerem so se tretjeletniki „vadili kavalirja" napram damam in večjim učiteljiščnicam, je sedel Ljubljančan pri klavirju v jedilnici in igral in igral, da je bilo prijetno kot v razburkanem filmu. Dame večera so bile soproge nacističnih veljakov v mestu. Kavalirje pa je uvajal sam doktor Reuß. Kaj vse je znal, zdaj se mu nikjer ni videla „hajot-firer"-vloga. Hvalil je jezuite.

(Dalje)

od petka, 27. februarja 1981 do četrtka, 5. marca 1981

AVSTRIJA TV LJUBLJANA

1

PETEK, 27. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Made in Italy — 12.20 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Medvedi so pripravljeni — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan-optikum — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Ponoči je prišla smrt — 21.20 Jolly Joker — 22.10 Šport — 22.20 Nočni studio — 23.20 Poročila

SOBOTA, 28. februarja: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Pisatelji v Avstriji — 11.25 Nočni studio (pon.) — 12.30 Zapoj z nami — 13.00 Poročila — 14.20 Zadeva s Styxi — 16.00 Iz parlamenta — 17.00 Jolly-box — 18.30 Morski roparji na obali — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Juke box — 21.50 Šport — 22.10 Brazil tropical — 22.55 Poročila

NEDELJA, 1. marca: 11.15 ORF stereo koncert — 12.20 Blazne noči Burlija — 15.15 Pustolovščine kardinala Brauna — 16.45 Hiša strašil — 17.15 Pinokijo — 17.40 Za lahko noč — 17.45 Klub seniorjev — 18.25 ORF danes — 18.30 Narodna glasba iz Avstrije — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.50 Šport — 20.15 Moj Bog, Willi! — 21.45 Svetniški sij — 22.45 Poročila

PONEDELJEK, 2. marca: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Prosim za mizo — 10.00 Šolska TV — 10.30 Nebeški valček — 12.00 Iz parlamenta — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Lesi — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Fauna iberika — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.05 Lisice — 21.55 Večerni šport — 22.25 Poročila

TOREK, 3. marca: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Zadeva s Styxi — 12.10 Edgar iz Tamarake — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Oddaja z miško — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Kurir kraljice — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Pust v Beljaku — 22.00 Videoteka — 22.55 Poročila

SREDA, 4. marca: 9.00 Poročila — 9.05 Oddaja z miško — 9.35 Francoščina — 10.05 Kaj bi lahko postal? — 10.35 Srečna leta — 12.00 Muzej v Lyonu — 12.10 Se motite, gospod Maier — 13.00 Poročila — 17.30 Viki — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Zima v Italiji — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Palast plesa — 21.55 Šport — 0.00 Poročila

ČETRTEK, 5. marca: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska TV — 10.30 Palast plesa (pon.) — 17.30 Marko — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pogled v lonec — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Mesto izgubljenih — 21.15 Doživeta zgodovina — 22.15 Večerni šport — 23.45 Poročila

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: »Naš tednik«, Celovec, Viktringer Ring 26. 9020 Klagenfurt. — Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave 72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61.000 Ljubljana, tel. 22207. Naročnina znaša letno: za tuzemstvo 180.— šil., za Jugoslavijo 200.— din, za ostalo inozemstvo 300.— šil. (po zračni pošti 550.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik: Borut Sommeregger. — Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Vsi Viktringer Ring 26.

2

PETEK, 27. februarja: 17.00 ORF danes — 17.05 Šport — 17.30 Šolski poizkusi — 18.00 Blazne noči Burlija — 18.30 Vi želite, mi zaigramo — 19.00 Kavbojka od včeraj — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Mainz ostane Mainz — 23.15 Hiša strašil — 0.25 Poročila

SOBOTA, 28. februarja: 17.00 Ljuba družina — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer 19.30 Čas v sliki — 19.50 Slučaj za ljudskega odvetnika? — 20.15 Otroci — 21.55 Vprašanja kristjana — 22.00 Umori gospoda ABC — 23.25 Poročila

NEDELJA, 1. marca: 10.00 Matinee Theodor Herzl — 16.15 ORF danes — 16.20 Ura koncerta — 17.15 Dick Deadeye — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Alfredo, Alfredo — 21.45 Šport — 22.00 James Last vabi — 0.00 Poročila

PONEDELJEK, 2. marca: 17.55 ORF danes — 18.00 Perspektive — 18.30 Orientacija — 19.00 Najhitrejša miš Mehike — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Edgar iz Tamarake — 21.05 Oletov strah pred gospodarskim čudežem — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Igra za jabolko — 23.55 Poročila

TOREK, 3. marca: 17.55 ORF danes — 18.00 Arheologija biblije — 18.30 Galerija — 19.00 Najhitrejša miš Mehike — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kaj sem? — 21.03 Horoskop — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Vesela srebrna poroka — 23.20 Poročila

SREDA, 4. marca: 16.40 ORF danes — 16.45 Ura koncerta — 18.00 Pepelnica umetnikov — 19.00 Križarjenje svetovnega popotnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Mala potovanja gospoda Aghios — 21.40 Samevanje — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Iskanje Ingeborg Bachmannove — 0.20 Poročila

ČETRTEK, 5. marca: 17.55 ORF danes — 18.00 Brez nagobčnika — 19.00 Križarjenje svetovnega popotnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Muzikanti igrajo — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2

1 LJUBLJANA

PETEK, 27. februarja: 8.45 TV v šoli — 10.00 TV v šoli — 14.55 TV v šoli — 16.10 Smučarski poleti — 17.30 Poročila — 17.35 Olimpiada smeha — 18.00 Jazz na ekranu — 18.25 Obzornik — 18.35 Čustvene motnje in njih posledice — 19.00 Ne prezrite — 19.15 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Srečno, tujka! — 20.50 Propagandna oddaja — 20.55 Muppet show — 21.20 V znamenju — 21.35 Nočni kino

SOBOTA, 28. januarja: 8.10 Poročila — 8.15 Minigodci v glasbeni deželi — 8.25 Lolek in Bolek — 8.35 Zbis — 8.50 Tovarišija — 9.20 Mali svet — 9.50 Od refleksa do logike — 10.25 Smučarski poleti — 13.30 Nogomet: Radnički : Sarajevo 15.50 Poročila — 15.55 Lov na mačko — 17.15 Košarka — 18.55 Naš kraj — 19.10 Zlata ptica — 19.15 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 21.45 Spet s popevko na evrovizijo — 22.55 TV kažipot — 23.15 Poročila

NEDELJA, 1. marca: 8.35 Poročila — 8.40 Petrov dojenček — 9.25 Maček pod čelado — 10.25 Smučarski poleti — 13.30 TV kažipot — 16.30 Poročila — 16.35 Ponišavlje — 17.05 Športna poročila — 17.15 Žetev divjega vetra — 19.15 Risanka — 19.22 TV nocoj — 19.24 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Veliko mesto — 21.20 Propagandna oddaja — 21.25 Slovenska mesta — 21.55 V znamenju — 22.15 Športni pregled

PONEDELJEK, 2. marca: 8.45 TV v šoli — 10.00 TV v šoli — 14.55 TV v šoli — 16.05 Kmetijska oddaja TV Sarajevo — 17.05 Poročila — 17.10 Vrtec na obisku — 17.30 Poljudno znanstveni film — 18.00 Narava in človek — 18.30 Obzornik — 18.40 Mozaik — 18.45 Pop godba — 19.15 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Bife Titanik — 21.05 Propagandna oddaja — 21.10 35 MM — 22.10 V znamenju

TOREK, 3. marca: 9.00 TV v šoli — 10.00 TV v šoli — 16.25 Šolska TV — 17.25 Poročila — 17.30 Lolek in Bolek — 17.40 Večer kolumbijske folklore — 18.05 Pisani svet — 18.35 Obzornik — 18.45 Mostovi-hidak — 19.00 Knjiga — 19.15 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Odprto za ustvarjalnost — 20.50 Propagandna oddaja — 20.55 Zgodba o vitezu Des Grieuxu in o Manon Lescaut — 21.50 V znamenju — 22.05 Iz koncertnih dvoran

SREDA, 4. marca: 9.20 TV v šoli — 10.00 TV v šoli — 17.35 Poročila — 17.40 Z besedo in sliko — 17.50 Velike razstave — 18.20 Okrogli svet — 18.30 Obzornik — 18.45 Amaterski studio — 19.15 Risanka — 19.24 TV nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Film tedna: Prvikrat poročena — 21.40 Propagandna oddaja — 21.45 Miniature — 22.05 V znamenju

ČETRTEK, 5. marca: 9.00 TV v šoli — 10.00 TV v šoli — 16.35 Šolska TV — 17.35 Poročila — 17.40 Tovarišija — 18.10 Mozaik kratkega filma: Bergamo — 18.40 Obzornik — 18.50 Stabilizacija v Makedoniji — 19.15 Risanka — 19.22 TV nocoj — 19.24 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Studio 2 — 22.00 Propagandna oddaja — 22.05 V znamenju

2

PETEK, 27. februarja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Naši pesniki — 18.15 Mladinski ekran — 18.45 Zgodbe Radoja Domanoviča — 19.30 TVD — 20.00 Teveteka — 20.45 Zagrebška panorama — 21.10 Narodna glasba — 21.40 V petek, ob 22. uri

SOBOTA, 28. februarja: 17.30 Glasba narodov — 18.00 Iz sporeda TV — 18.30 Na vrat na nos — 19.30 TVD — 20.00 Življenje na zemlji — 20.55 Poročila — 21.05 Feljton — 21.35 Športna sobota — 21.55 Resna glasba

NEDELJA, 1. marca: 9.00 Oddaje za JLA — 15.05 Nedeljsko popoldne — 16.25 Košarka: Jugoplastika : Partizan — 17.50 Nedeljsko popoldne — 19.00 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Zakaj imam rad jazz — 21.00 Včeraj, danes, jutri — 21.25 Igrani film

PONEDELJEK, 2. marca: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Pravljica — 18.15 Znana, neznana Jugoslavija — 18.45 Glasbena medigra — 18.50 Športna oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Po poteh spoznanj — 20.50 Zagrebška panorama — 21.15 Trsje in blato — 22.15 7+7

TOREK, 3. marca: TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Pionirski TV studio — 18.15 Književnost — 18.45 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Razvoj popularne glasbe — 20.55 Zagrebška panorama — 21.20 Portreti

SREDA, 4. marca: 16.20 TVD — 16.45 Mak ob progi — 17.15 Košarka — 18.45 Amaterski studio — 19.30 TVD — 20.00 Športna sreda — 22.00 TVD — 22.15 Pop godba

ČETRTEK, 5. marca: 16.40 Poročila — 16.45 SP v umetnostnem drsanju — 17.45 Jelenko — 18.15 Šola zelenega načrta — 18.45 Evrogol — 19.30 TVD — 20.00 Teleskopija — 21.00 Po izbiri . . . — 23.00 24 ur

Krščanska kulturna zveza

VABI NA OSREDNJI KONCERT »KOROŠKA POJE« V NEDELJO, 1. MARCA ob 14.30

Častni gost: Zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchschläger

RADIO CELOVEC — SLOVENSKE ODDAJE

Petek, 27. februarja:
14.10—15.00 Koroški obzornik — »Vascit pr Zili« — 3. del — Spominjamo se.

Sobota, 28. februarja:
09.45—10.30 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 1. marca:
07.05—07.35 Duhovni nagovor — Naj pesmica naša darilo vam bo.

Ponedeljek, 2. marca:
14.10—15.00 Koroški obzornik — Napoved sporeda — Iz ljudstva za ljudstvo.

Torek, 3. marca:
09.30—10.00 Land an der Drau — Dežela ob Dravi.
14.10—15.00 Koroški obzornik — Otroci, poslušajte! Za dobro voljo in ples.

Sreda, 4. marca:
14.10—15.00 Koroški obzornik — V premislek . . .

Četrtek, 5. marca:
14.10—15.00 Koroški obzornik — I. Dekleva: Mali pianist. — Poje Anton Feinig.

Kmetijsko-gospodinjska šola v Šentrupertu pri Velikovcu

sporoča staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje, da sprejme za šolsko leto 1981/82 učenke v

Kmetijsko-gospodinjsko strokovno šolo

NAMEN ŠOLE je, učenkam pogloboti izobrazbo dosedanjega šolanja.

Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto (Politehnični letnik). Sprejema pa tudi dekleta, ki si želijo ustvariti lastno družino in nimajo znanja v kuhanju, šivanju in vodstvu gospodinjstva. Ker se v tej šoli polaga posebna važnost na spretnost v kuhanju, šivanju in

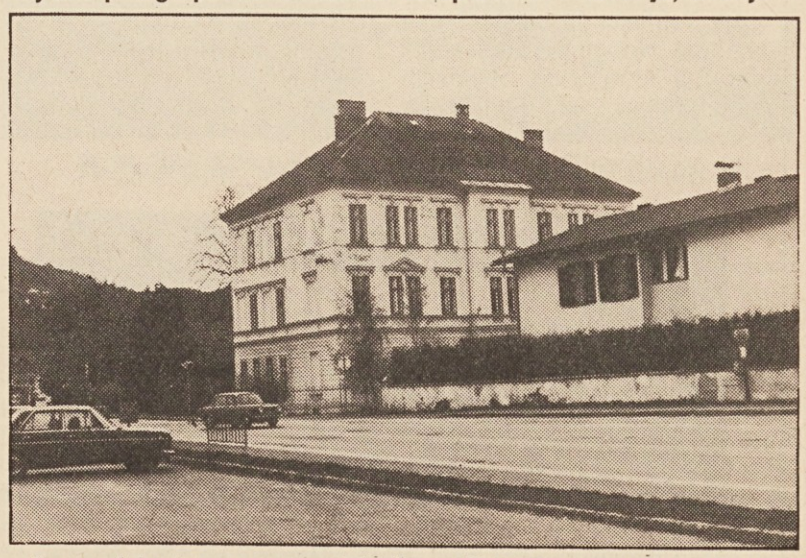

ročnem delu ter na razne tehnike v likovnem področju, je dana možnost dekleta usposobiti za samostojno vodstvo gospodinjstva, tudi kmečkega.

VZGOJNI CILJI — Pravilno oblikovanje telesnih in duševnih zmožnosti — samovzgoja in vzgoja v družini — poglobitev vere in verskega življenja.

V naši šoli se poučuje v obeh deželnih jezikih.

POGOJ ZA SPREJEM je dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika oziroma narečja.

V slučaju, da učenka 8. šolsko stopnjo ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V DANIH POGOJIH DOBIJO UČENKE DRŽAVNO PODPORO!

PRIJAVE SO MOŽNE ŽE SEDAJ VKLJUČNO DO KONCA FEBRUARJA 1981,

in sicer: po telefonu 04232/796 pismene ali osebne.

Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole!
9100 VÖLKERMARKT/VELIKOVEC, Klosterstraße 2

ŠPORT

Sobe zmaga 3. tek za Rožanski pokal

Na krasni tekaški stezi »Košuta« je preteklo soboto bil štart za točke 3. teka za Rožanski pokal. S tekom so v Selah tudi slovesno odprli novo stezo, ki jo preparijajo z lastno napravo. Nakup priprave so s svojo finančno podporo omogočili predvsem Narodni svet, Krščanska kulturna zveza in občina Sele kot je posebej poudaril na slavju zmagovalcev predsednik DSG Sele mag. Ivan Olip. Z vsakim tekom se seveda stopnjuje napeta tekma za Rožanski pokal: V Selah je novinar radia Val Canale Herman Sobe ponovil svoj uspeh iz Loč in zdaj zaostaja za vodečim Huberjem le še za 5 točk. Erika Wrolich je v Selah slavila že drugo zmago in bo postala pri ženskah 1. zmagovalka Rožanskega pokala — delo znanega umetnika Valentina Omana. Skorajda nepotrebno je omeniti, da so vsi tekači bili navdušeni nad progo in organizacijo tekme, ki jo je prevzel nordijski sekcijski vodja DSG Sele Vili Rakušek.

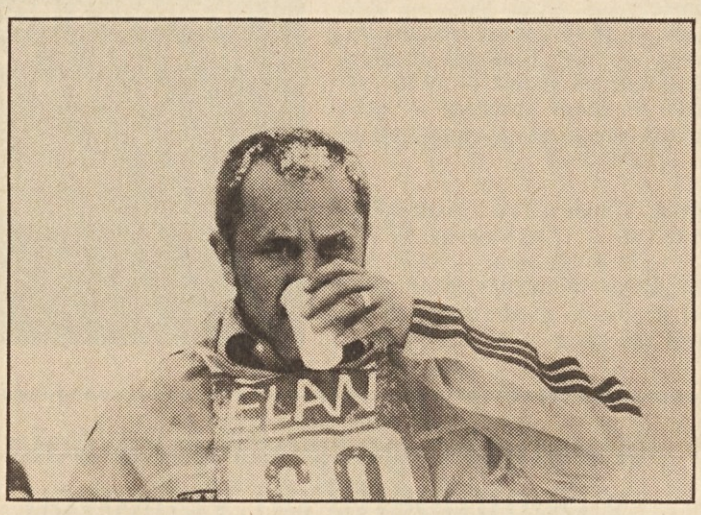

Tekme za Rožanski pokal ne privabijo samo vedno več tekmovalcev, ampak tudi gledalcev. V Selah pa bi skoraj lahko ustvarili poseben razred za kulturne in politične delavce. Med tekmovalci so v Selah štartali osrednji tajnik Narodnega sveta Jože Wakounig, podpredsednik Krščanske kulturne zveze dr. Janko Zerzer, tajnik KKZ Nužej Tolmajer in selski župan Anton Hribernik, predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov in predstavnik Elana Filip Warasch. Kako so se odrezali? Kulturniki so se uvrstili v sredini, za njimi pa je hinkala politika . . .

*

Presenečenje na tekmi je bil selski župan Hribernik. V starostni skupini je zasedel odlično 3. mesto in je potem v znani gostilni Terkl pri slavju zmagovalcev »troštal« v obeh deželnih jezikih druge s svetopisemskim izrekom o zadnjih, ki bodo prvi . . . Za njegov poseben humor mu je Naš tednik podelil častno nagrado in upa, da bo obdržal svoj humor tudi, ko bomo poročali o občinskih sejah.

Tako izgleda osrednji tajnik NSKS Wakounig po 5 km teka. — Masovni štart za ljudski tek. — Na pet kilometrov je zmagal pri moških domačin Tomi Oraže. (Na levi od zgoraj)

(Vse fotografije: F. Stingler)

REZULTATI 3. LJUDSKEGA TEKA ZA ROŽANSKI POKAL V SELAH

2,3 km
dekleta:
1. Gabi Baumegger 20:41,41; 2. Nada Zerzer 22:22,38.

Fantje:
1. Günter Schaunig 12:29,03; 2. Mirko Weber 12:33,48; 3. Peter Wrolich 12:36,56.

5,1 km
ženske:
1. Annelies Gutschier 26:43,37; 2. Marica Mletschnig 27:21,81; 3. Lucija Feinig 27:53,42.

Moški:
1. Toni Oraže 21:12,14; 2. Peter Miklautz 21:18,83; 3. Albin Ogris 21:48,02.

10,2 km
mladinci:
1. Marko Zwitter 38:35,72; 2. Robert Bin 40:55,46; 3. Franc Urschitz 44:46,07.

Ženske:
1. Erika Wrolich 52:46,73; 2. Melitta Bürger 56:37,12.

Moški — starešine:
1. Franc Černut 52:13,48; 2. Janez Inzko 53:03,46; 3. Anton Hribernik 59:55,56.

Moški:
1. Herman Sobe 36:24,03; 2. Dieter Huber 37:13,21; 3. Willi Tschemernjak 40:40,91.

V tekmovanju za Rožanski pokal po treh ljudskih tekih je razporedje sledeče:

1. Dieter Huber (35 + 20) 55; 2. Herman Sobe (25 + 25) 50; 3. Marko Zwitter (22 + 15) 37; 4. Willi Tschemernjak (15 + 11) 26; 5. Herbert Hafner (—) 25; 6. Hermann Mairitsch (—) 20; 7. Robert Bin (9 + 7) 16, 8. Folti Waldhauser (11 + 5) 16; 9. Klaus Kopandi (—) 12; 10. Josef Struckl (3 + 4) 7.

Ženske:
1. Erika Wrolich (45 + 25) 70; 2. Nežka Pinter (—) 30; 3. Heidi Wachter (—) 25; 4. Melitta Bürger (— + 20) 20; 5. Alenka Inzko (—) 15.

Zvest pristaš in navijač na tekih za Rožanski pokal, nad katerim sta prevzela pokroviteljstvo Naš tednik in Elan Brnca, je tudi glavni kandidat KEL Karel Smolle. V Selah se mu je pridružil tudi predsednik Narodnega sveta dr. Matevž Grilc, ki je v Selah povedal, da se bo na Podnu še sam spustil na progo. Sicer zaostaja s treningom, ampak človek nikdar ne ve . . .

*

S teki se je razvil odličen čut solidarnosti med posameznimi prireditelji. Tudi tokrat so bili spet na štartu športniki iz Loč, Sveč in Podna. Iz Sveč je prišel najstarejši tekmovalec Rado Schwegl (letnik 27), Loče so dale kar dva zmagovalca (Franc Černut in Erika Wrolich), tudi Selani so odnesli eno zmago: pri ljudskem teku je zmagal Toni Oraže.

*

In še vest iz lastne hiše: monter Tednika, Emil Stingler, ki vsak teden pripravi naš list, je v Selah prvič tekmoval v svojem življenju in takoj zasedel odlično 4. mesto. Emilu Stinglerju še posebej čestitamo.

*

Odlična steza in organizacija tekme, ki je zasluga Selanov pod vodstvom Vilija Rakuscheka in Tomija Robleka, ter odličen servis Elanove ekipe, ki jo vodita gospa Dauscher in Kristi Wrolich, so bili najboljša propaganda za prihodnjo in zaključno tekmo na Podnu.

Pri starešinah je postal 3. selski župan Anton Hribernik. — Pri ženskah vodi za Rožanski pokal Erika Wrolich, častno nagrado KEL ji predaja Karel Smolle. — Zanesljivi kot vedno so — Elanovci. (Desno od zgoraj) V sredini: Nordijski sekcijski vodja DSG Sele in voditelj tekmovanja Vili Rakuschek z zmagovalcema.